UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quàm Clericis Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum Pastoribus perquàm utilis, & specialiter ...

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 4. De Origine Monachorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

Visual Library

ribus, quando Sacramentariorum & Adamitarum hæresis passim increbuerat: Cui sternendæ novum velut Alciden hunc misericordiarum Pater præparavit, qui novos milites in castra educeret, hostem imminentem gladio spiritûs profligaret. &c. Quibus aliam Ecclesiæ necessitatem adjungit Joannes Antonius à Gurnetz, Congregationis Oratorii Ordinis Presbyter *in Lacâ partheniâ c.* 43. his verbis: *Malo Socordiæ Parochorum latè grassanti, & in Orbem infeliciter diffuso, Deipara per S. Norbertum atq; ejus Ordinem Candidum succurrit. Equidem Princeps Instituti Norbertus Canonicum ac Monasticum vitæ genus conjungens, contemplatricis & practicæ exercitationis studiis Alumnos suos informabat, quò in omnem partem Ecclesiæ (quæ conditio tunc erat remissa temporum) Divinis Laudibus ardentissimâ Charitate promendis, prædicatione verbi Dei, & Parochiarum solicitâ administratione, fructibus præclaris redundantibus, citò mutatis in melius moribus, alia Ecclesiarum facies ubiq; resplenderet. Quod ita per eos factum est.* &c.

§. 4.

De Origine Monachorum.

6 FUit Status Monasticus adumbratus jam & præfiguratus in lege Naturæ, & Moysis: Nam quod Deus olim dixit ad Abraham *Genes.* 12. *Egredere de terrâ tuâ, & de Cognatione tuâ, & de domo patris tui, & veni in terram, quam monstrabo tibi.* Et quod Regius Psaltes ait ad

animam Fidelem *psalm.* 44. *Audi Filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliviscere populum tuum, & domum Patris tui.* Hoc in novâ Lege Evangelicâ videmus quotidiè fieri à Monachis, & quibusvis bonis Religiosis. Imprimis verò Monasticam vitam adumbrarunt illi, de quibus S. Paulus *Hebr.* 11. ait: *Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus & speluncis, & in cavernis terræ.* Unde S. Hieronymus *epist.* 13. *ad Paulinum* ait: *Nos habemus propositi nostri Principes Paulos, Antonios, Julianos, Hilariones, Macarios, & ut ad Scripturæ authoritatem redeam, noster Princeps Elias, noster Elisæus, nostri Duces Filii Prophetarum, qui habitabant in agris & solitudinibus* &c Et S. Chrysostomus Monachorum Principem vocat Joannem Baptistam *homil.* 1. *in Marc.* dicens: *Sicut Sacerdotum Principes sunt Sacerdotes Apostoli, sic Monachorum Princeps Joannes Baptista est. Et homil. de Joanne Baptistâ. Considerate, Monachi, dignitatem vestram. Joannes vestri Princeps est Dogmatis: Ipse Monachus statim ut natus, in Eremo vivit, in Eremo nutritur.* Præcessit igitur in illis sanctis viris prævia aliqua delineatio & adumbratio Statûs Monastici in Ecclesia Christi per SS. Apostolos instituendi: Nam Joannes Cassianus, qui *lib.* 1. *Instit. c.* 20. ait, *Eliam & Elisæum in Veteri Testamento fundasse primordia Professionis Monasticæ*, antecedenter *c.* 4. dixerat, *Petrum & Paulum Authores vitæ Monasticæ esse.* Et *lib.* 2.

c. 5.

c. 5. scribit, in primordiis Fidei paucos quidem sed probatissimos extitisse Monachos, qui à S. Evangelistâ Marco Alexandriæ Episcopo Normam acceperunt vivendi. Deniq; *collat. 18. c.* 4. dicit, *Cœnobitas descendisse ab Apostolis.* Eusebius etiam *lib.* 1. *demonstrat. c.* 8. refert, quod jam à temporibus Apostolorum *Ecclesia duplici viâ vitaq; distincta fuerit, quarum una excelsa sublimiorq; communi vitæ ratione, non nuptias, non sobolem, non possessiones, non opes requirens aut curans, totam se supra humana vulgariaq; extendit: Cujus sectatores tanquam mortali vitâ perfuncti, corpore hærente quidem in terrâ, sed animâ per cogitationes translatâ in Cœlum, quasi Dii quidam reliquorum vitam ab alto contemplantur.* &c. Multa & mira de Essenorum vel Essæorum Religiosâ vitâ, Novitiatu, Professione, Votis & communi vitâ tradunt Philo *lib. de vita contemplat.* Porphyrius *lib. 4. de abstinent.* Josephus *lib. 2. Belli c.* 2. & Solinus *de Mirabilib. Mundi c.* 45. Quos Esse nos fuisse in primitivâ Ecclesiâ Monachos à S. Apostolis & Marco Evangelistâ institutos docent S. Hieronymus *lib. de scriptorib. Ecclesiast. in Marco*, Sozomenus *lib.* 1. *hist. c.* 12. Nicephorus *lib. 2. histor. c.* 15. Beda *in præfat. in Marc.* Cassianus *lib. 2. Instit. c.* 5. & alii. S. Bernardus *in Apologiâ ad Guilielmum* mores quorundam Monachorum irreligiosos deplorans, tandem exclamat: *Cur adhuc vivo, videre, ad id deveniisse Ordinem nostrum, Ordinem scilicet, qui primus fuit in Ecclesia, imò à quo cœpit*

Eccle-

Ecclesia; cujus Apostoli Institutores; cujus Hi, quos Paulus tam sæpè Sanctos apellat, Inchoatores extiterunt! Deniq; S. Dionysius Apostoli Pauli discipulus mentionem Monachorum facit *in lib. de Eccleſiaſt. Hierarchia c.* 6. dicitq; eos vocari Monachos *à puro Dei famulatu, individuaq; ac ſingulari vitâ, promiſſione ac voto firmatâ.*

6. Atq; hæc de Origine Statûs Monastici. Quod verò ejus propagationem attinet, sciendum est, quod propter frequentes Tyrannorum persecutiones cœperit valdè diminui Monachorum numerus; nam plurimi illorum ad necem abripiebantur; aliqui verò Monasteria deserentes, & ad montes ac sylvas confugientes, ibidem in speluncis & cavernis latitabant; uti notat Baronius *Ad annum Christi* 328. Cessantibus verò persecutionibus S. Antonius *divino afflatus Numine dispersos per solitudinem Monachos in unum collegit, & in diversis locis, tanquam in diversis alveariis apum examina, distribuit.* Quod fecit cum tanto successu, ut illo adhuc sæculo, aut paulò post Monachis replerentur Palæstina, Syria, Asia minor, Ægyptus, Cappadocia, Pontus, Armenia, Mesopotamia, & Boreales Regiones. Undè S. Hieronymus *epist 7. ad Lætam. De Indiâ, Perside, Æthiopiâ Monachorum quotidiè turmas recipimus.* Ruffinus *lib. 2. de vitis patrum c. 5.* ait, in unica Urbe Oxyrincho, quæ sita est in Thebaide, fuisse simul viginti millia Monialium, & decem millia Monachorum, ita ut essent *plura monasteria, quàm domus; & nec portæ ipsæ civitatis, nec turres, aut ullus omninò angulus Monachorum*

nachorum habitatione vacaret. De Serapione habetur in vitis patrum *lib. 7. c.* 43. quod sub ejus directione fuerint decem millia Monachorum. Et de Abbate *Or* refert Palladius *in Lausiacâ*, quod fuerit pater trium millium Monachorum. De Pachomio autem refertur *in ejus Actis*, quod universim & in pluribus monasteriis gubernaverit septem millia Monachorum; in eo autem Monasterio, ubi habitabat, numeraverit viros mille quadringentos.

Idem S. Antonius occasio fuit, quod Monachismus ex Oriente fuerit derivatus & propagatus in Occidentem. Quamvis enim non defuerint anteà viri sancti, qui vitam religiosam agerent privatim, & tempore persecutionis latèrent in montibus, speluncis & cavernis terræ, viventes in paupertate & castitate; nihilominùs vitam cœnobiticam seu communem sub directione unius Præsidis accepit primùm Roma à S. Antonio per S. Athanasium Episcopum Alexandrinum tunc in Urbe exulem. Qui sanctitatem & vitæ rationem S. Antonii verbis & scriptis ibidem divulgans, plurium incendit animos ad vitam Monasticam amplectendam, non solùm virorum, sed etiam fœminarum, inter quas facilè prima fuit S. Marcella; de quâ S. Hieronymus *epist. ad Principiam. Nulla eo tempore nobilium fœminarum Romæ noverat propositum Monachorum. Exemplo & imitatione ejus* (Marcellæ) *nata crebra virginum monasteria* &c. Additq;, indè secutam esse innumerabilem Monachorum multitudinem; ita *ut pro frequentiâ*

servi-

servientium Deo, quod priùs fuerat ignominiæ, esset jam gloriæ. Porrò à Romanâ Ecclesiâ tanquam disciplinæ promptuario mutuatæ sunt vitæ monasticæ Institutum omnes aliæ Occidentales Ecclesiæ ; ut inquit Baronius *ad annum Christi* 328.

§. 5.

De Origine Canonicorum Regularium.

7. Dicitur in Concilio Romano *sub annum Domini* 1122. *A principio surgentis Ecclesiæ duos Ordines cœpisse notissimum est; unum, qui activæ; alterum qui contemplativæ vitæ deserviret: unum, qui laboraret verbo & doctrinâ; alterum, qui vacaret orationi. Ille est Ordo Clericorum; hic Monachorum.* Cœpit ergò Status Canonicorum seu Clericorum Regularium cum ipsâ nascente Christi Ecclesia, & ab ipsis Apostolis non tantùm est institutus, verùm etiam observatus & practicatus, ita ut S. Apostoli fúerint reipsâ Clerici Regulares. Patet primò ex eo, quod S. Augustinus *lib.* 17. *de civitate c.* 4. dicat, Apostolos præter vitam communem habuisse votum paupertatis. Ejus verba sunt: *Dixerunt Potentes illi: Eccè nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. Hoc votum potentissimi illi voverant.* Quæ etiam est sententia D. Thomæ 2. 2. *q.* 88. *art.* 4. *ad* 3. Undè Bellarminus *lib. de Monach. c.* 5. Apostolos vocat *primos Christianorum Monachos*; intelligens nomine Monachorum *Regulares*, seu vitam Religiosam voto firmatam profitentes. Nam certum est, Apostolos